

τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀντιπρόεδροι οἱ διάσημοι ἱατροί καὶ καθηγηταὶ Fauvel καὶ Bouchardat, μέλη ἐπίσης τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας. Ἀλλ' ἡ ἑταῖρια αὕτη ἴδιως ἀναπτύσσεται καὶ προοδεύει μεγάλως διὰ τῶν ἀκμάτων ἐνεργειῶν τοῦ γένους γραμμάτων: L. Lunier φρενολόγου διακεχριμένου, μέλους τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας καὶ διευθυντοῦ σπουδαιοτάτου ἰατρικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.

* * *

Ἡ νεαρὰ ἐν Ἑλλάδι κοινωνίᾳ μαζί, εὐτυχῆς ἔτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάχρησιν τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, δὲν εἰρίσκεται: ἐπὶ τοῦ ἀυτοῦ σημεiou, εἰς δὲ ἡ λοιπὴ Ἐγράφη. Οὐχ ἡττον ἡ κατάχρησις τῶν οἰνοπνευμάτων ὀσπριέρχι προσγεται καὶ αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων της, καθ' ὃσον μάλιστα ἡ ἀνακριτική τῆς μετὰ τῆς Ἐγράφης συγκοινωνίας ἤρξατο ἀπό τίνος νὰ εἰσάγῃ ἐκεῖθεν ἐπισήμους ποσότητας ἵσχυρῶν οἰνοπνευμάτωδῶν ποτῶν, τῶν πλείστων προερχομένων ἐκ τῶν ἐργοστασίων τῶν ἐν Ἐγράφη νοθευτῶν. Οἱ ἔξ αυτῶν δὲ κινδυνος εἶνε ἔτι μᾶλλον σοβαρός, καθ' ὃσον μάλιστα προχτηρεῖται παρ' ἡμῖν προτίμως τις ἐξαιρετική τῶν ἐγράφων τούτων προϊόντων.

Ἄν καὶ βεβοχίως ἔτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐπέστη ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως ἑταῖρων ἐγκρατείας, ἐν τούτοις ἀνάγκη νὰ μὴ ἀναμείνωμεν τὴν λυπήραν ταύτην στιγμήν, ἢν θέλουμεν ἀποτρέψει τελεσφόρως διὰ τῆς καταλλήλου διδασκαλίας τῆς γνωστοποιούσης εἰς τὸν λαὸν ἀπόστας τὰς ὀλεθρίους συνεπείας τῶν οἰνοπνευμάτων, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεσματικώτατα δύναται νὰ προλέηῃ πάσαν ἐπικεπένην διεύθουσ τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἄλλως τε ἔτι καὶ σημερον ἀριθμεῖ ἐν Ἑλλάδι ικανά θυμάτα καὶ ικανὰ κατ' ἔτος ἐγκλήματα καὶ δυστυχήματα τῆς ὥσειας μέθης!...

Ια. ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ.

Η ΚΟΜΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΛΑΟΙΣ

Αἱ ἀνθρώπωντιν τρίχες διαφέρουσι κατὰ τὸ χρώμα, τὸ μῆκος, τὸν ὅγκον, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάταξιν, ἥτις παρέγει εἰς αὐτὰς ἴδιαιτέραν διεύθυνσιν καὶ διαρόσους ὄψεις, ἀκόμη καὶ διανομής δι' ὄφθαλμοῦ γυμνοῦ, ἀνευ τῆς βοηθείας μικροσκοπίου.

Πλουσιωτάτη ἐίναι ἡ πυξίς, τὴν δποίαν μετελειρίσθη ἡ φύσις πρὸς χρωματισμὸν τῶν τριχῶν μαζ. Ἐχομεν κόμικας λευκάς, ἀνοικτάς ξανθάς, ξανθοχρόους, καστανάς, φραΐς καὶ μαύρας.

Ἐν συνόλῳ λαμβανομένων πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς τὸ μᾶλλον διακεχυμένον χρώμα τριχῶν ἐίναι τὸ μέλαν ἀρκούσιν ὡς παράδειγμα οἱ Μογ-

γόλοι, οἱ Μαύροι, οἱ Μαλακοί, οἱ Ἀμερικανοί καὶ οἱ μεσημβρινοί Εὐρωπαῖοι.

Τὸ ξανθὸν είναι χρώμα κοινὸν εἰς τοὺς γερμανικούς, κελτικούς καὶ σλαβικούς κλάδους τῆς Ἀρίας φυλῆς καὶ εἰς τοὺς Φιννούς τῆς μογγολικῆς. Τὸ ἐρυθρὸν χρώμα είναι ἐξαιρετικόν, μη ἀνήκον εἰς οὐδεμίαν φυλὴν ἴδιαιτέρως, ἀλλὰ δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς παραλλαγὴ τοῦ ξανθοῦ ὄντως, οὐδέποτε ἀπαντᾷ εἰς τὰς μελανότριχες φυλὰς.

Τὸ χρώμα τῆς κόμης συνοδεύεται πάντοτε σχεδόν ύπ' ὥρισμένου χρωματισμοῦ τῶν ὄφθαλμῶν, καὶ ἐκ τῆς συνενώσεως ταύτης δύναμεθα νὰ κρίνωμεν ἀσφαλέστερον περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ φύλου Π. χ., ὅταν παρά τινι λαῷ αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄφθαλμοι είναι ἀναλοιώτως μέλανες, λέγομεν ὅτι είναι καθαρὸν τὸ γένος. Τούναντίον ἐξάγεται περὶ τῶν λαῶν, παρ' οἵς εὐρίσκονται διάφοροι συνδυασμοὶ διαφόρων χρωμάτων: "Οπως ἂν ἔχῃ, τὸ ἐθνολογικὸν τοῦτο δόγμα δὲν δύναται νὰ καταστῇ ἀποδεκτόν, εἰμὶ διὰ τῆς ἀπογραφῆς διότι διὰ πολλοὺς λαούς στέρουμεθα ἀξιοπιστῶν στατιστικῶν, πρὸς δὲ διότι φύλα πολὺ ἀλληλῶν μεμακρυσμένα δύνανται νὰ ἔχωσιν διαμορφών τοὺς ὄφθαλμούς καὶ τὰς τρίχας.

Βέβαιον είναι ὅτι ἐν Ἐγράφη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, οἱ ξανθοὶ τείνουσιν εἰς ἐλαττώσιν. Τούτο ἀπεδείχθη διὰ τὴν Ἀγγλίαν, πρὸς μεγάλην θλιψίν τῶν Ἀγγλῶν. "Ο Charnok βέβαιος ὅτι η μεταβολὴ αὕτη παρατηρεῖται ἐν Ἐγράφη ἀπὸ δισταύλων ἐτῶν. Τινὲς ἀποδίδουσι τὸ φυνόμενον εἰς τὴν διαιταν τῶν πόλεων, ἐνθα τὸ κρέας είναι ἐν μεγαλειτέρῳ χρήσει ἢ εἰς τὴν ἔσοχήν. "Αλλοι, τούναντίον, ἐξηγούσι τοῦτο λέγοντες ὅτι αἱ συνθήκαι τῆς ὑγιεινῆς, οὐσαι διλγωτέρων εὔνοιακαὶ εἰς τὰ μεγάλα κέντρα πληθυσμοῦ, τείνουσι νὰ ἐξαλείψωσι τὸν ξανθὸν τύπον, ἀσθενέστερον τοῦ μελαγχροίνου, μᾶλλον ἀντέχοντος. Καθ' ἡμές, τὸ ζήτημα είναι λίγη περίπλοκον, καὶ αἱ συλλεγεῖσαι παρατηρήσεις δὲν παρέχουσιν ἔτι ἀρκούντα στοιχεῖα ὅπως δύνηθη τις νὰ φέρσῃ εἰς σπουδαῖον συμπέρασμα.

Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς δύνανται νὰ είναι ἀρκούντως μακραὶ, ὥστε νὰ υπερβαίνωσι τὸ μῆκος τοῦ σώματος, ἢ ἀρκούντως βραχεῖαι, μη ἐκτενόμεναι πέραν ἐκατοστημορίων τινῶν. Οἱ Ἀρίοι καὶ οἱ Σημῖται ἔχουσι τὴν κόμην μακροτάτην οἱ ἔχοντες πυκνὰς τρίχας ἔχουσι ταύτας βραχυτάτας. Αἱ Ἀνδαλούσιαι, αἱ Ἰσπανοαμερικανίδες, καὶ αἱ γυναίκες τῆς Παραγουάνης είναι περίφημοι διὰ τὸ μῆκος τῶν τριχῶν αὐτῶν. Ἐγγώοισα ἐν Σάλτη ὥριστατην δέσποιναν, τῆς δποίας ἡ κόμη κατήρχετο μέχρι τῶν πτερυγῶν, καὶ τὰς ὑπερβαίνε μαλιστα, εἰδον δὲ νεάνιδας ἐν Παραγουάνη, αἵτινες ἐκαλύπτοντο μὲ τὴν κόμην των, ἀνευ

ἄλλου τινὸς ἐνδύματος, ἀξιοῦσαι ὅτι εἰνε ἐντελῶς ἐνδέδυμεναι.

Μετὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος συνθήστερον αἱ τρίχες πίπτουσι καὶ ἀρχεται ἡ φυσιολόγικὴ φαλακρότης. Εὐιστὲ ὅμως τηροῦνται αὗται μέχρι τοῦ ἐσχάτου γῆρατος. Οἱ Μαῦροι, οἱ Παποῦαι, οἱ Ἀμερικανοὶ καθίστανται φαλακροὶ σπανιώτερον καὶ βραδύτερον τῶν Εὐρωπαίων, οἵτινες δύνανται νὰ εἰνε φαλακροὶ καὶ κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος. Αἱ γυναικεῖς, τῶν ὄποιων αἱ τρίχες εἰνε μεγαλείτεραι τῶν ἀνδρῶν, τηροῦσι ταύτας ἐπὶ μακρότερον, καὶ οὐδέποτε σχεδὸν καθίστανται εἴκ ὀλοκλήρου φαλακροί.

Ο ὄφθαλμὸς εἰνε ἡ θυρὶς τῆς ψυχῆς. Ἐπὶ τῶν χειλέων δύνανται νὰ συγκεντρωθῇ κάλλος ίκανον ἵνα θανατώῃ ἢ νὰ σώσῃ τὸν ἀνθρώπον ἢ ἐπὶ τοῦ μετώπου διαλάμπουσα μεγαλοφυία μᾶς κινεῖ νὰ εἰπωμεν. ὅτι δὲ ἀνθρώπος εἰνε ἀρχὴ Θεοῦ (un Dieu commence), τὸ πηγούνιον δύνανται νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ ἀπερίοριστον ἀγαθότητα καὶ γλυκύτητα: διὰ τῶν κυριατισμῶν τοῦ σώματος μᾶς ὥμιλει ἡ ἴσχυς καὶ δὲ ἔρως ἀλλ' αἱ τρίχες, αἱ μὴ λαλοῦσαι, αἱ μὴ ψευδόμεναι, αἱ ἄνευ εὐαισθησίας, δύνανται νὰ ἐκαπονταπλασιάσωσι πάσας τὰς ἄλλας ὡραιότητας καὶ νὰ κρύψωσιν ἐντὸς τῶν ἀπειρών αὐτῶν λαβυρίνθων τόσην ποίησιν, εἴκ ἡς δὲ ἀνθρώπος πάσχει καὶ δημιουργεῖ.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰνε δὲ ναὸς τῶν σκέψεων καὶ πνεύμων του· ἔκει ἐδρεύουσι τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ καλλονὴ του, ἀλλ' ἔκει ἔνθι τελευτῇ δὲ ἀνθρώπος, καὶ ἀρχεται δὲ οὐρανός, δὲ ἄνεμος κινεῖ ἐν δάσος, τὸ δόπιον δὲν εἰνε πλέον ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ δὲν εἰνε ἐπὶ ἐκ τῆς ζωῶδους ὥλης εἰνε δόρον, ἐφ' οὐ οἱ ὄφθαλμοι μᾶς οὐδέποτε παύονται ζητοῦντες συγκινήσεις, ἔνθι λυκαυγές τι συημάτων πάντοτε μεταβαλλούμενων καὶ πάτοτε ὥραιῶν τραχασσεται καὶ φάνεται ζῶν.

Οἱ διάφοροι λαοὶ τῆς γῆς διάφοροι, σπουδαιότητα ἀπονέμουσιν εἰς τὴν κόμην. Οἱ Κουζκεροὶ, οἵτινες ιστανται εἰς ἀρκούντως ὑψηλὴν βαθμίδα ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἀνθρώπων, ἐλαχίστα μεριμνῶσι περὶ τῆς κόμης των. Τὴν αὐτὴν ἀδιάφορίαν ἐπιδεικνύουσι πολλαὶ ἀμερικανικαὶ φυλαὶ καὶ οἱ Λάπτωνες. Τούνκυτιον οἱ Παποῦαι πολὺ μεριμνῶσι διὰ τὰς τρίχας των· τὰς κατενίζουσι καὶ διευθετοῦσι κατὰ γυλίους τρόπους. Ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ πολὺ διαφόροις θίνεται καὶ κατὰ δικρόφορους ἐποχαῖς αἱ τρίχες ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς παραδοξότερας διευθετήσεις καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὰς μᾶλλον ἀλλοκότους ἴδιοτροπίας.

κ

Μόνον ἀροῦ παρῆλθεν ἡ ἡλικία τῶν βιαίων παθῶν οἱ μεγάλοι ἀνδρες παρήγαγον τὰ ἀριστουργήματα των, διπλῶς μόνον μετά τὰς ἐκρήσεις τῶν ἡφαίστεων ἡ περιστατική γῆ καθίσταται γονιμωτέρα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πᾶς Ἐσκιμώος διεκτηρεῖ δικὰς ἔως διδόνεια κύριας, τοὺς διποίους τρέπει μὲ κρέκας φωκῶν. Ταῦτας συλλαμβάνουσι κατὰ μεγάλας ποσότητας εἰς τὴν πλαγὴν διὰ τὸ ἔλατον αὐτῶν. Τον χειμῶνα δὲ Ἐσκιμώος ζευγνύσσουν ἐξ ἡ διπά κύνας εἰς μικρὸν ἔλκηθρον, ἐντὸς τοῦ διποίου κάθηται δὲ μάστιξ πλαταγέτη, ἐν διαστήματι δὲ ἐξ ὁρῶν τὸ ἔλκηθρον διατρέχει εἴκοσι λεύγας. Ἰδού δὲ τὶ πράττουσιν διποίς καταστήσασι ταχυτέρους τοὺς κύνας. Τὴν προτεραίαν τῆς ἀναγρήσεως ἀρίστους αὐτοὺς νήστεις, διότι νήστεις τρέχουσι πολὺ. Εἰτα ὁ κύριος ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸν πλέον ταχύουσιν, τὸν κλείει ἐντὸς τοῦ σίκου αὐτοῦ, καὶ τὸν θωπεύει. Οἱ συάδελφοι τοῦ κυνός, βλέποντες τὴν προτιμήσιν ταύτην τοῦ κυνίου των, καταλαμβάνουνται ὑπὸ αἰσθήματος μεγίστης ζηλοτυπίας, διτεν δὲ παρουσιασθῇ εὐκαρία, διεν θέλουσι λείψει νὰ τὸν ἀναγκάστωσι: νὰ πληρώσῃ ἀκριβῶς τὸν τίτλον τοῦ εὐνοούμενου. Τὴν πρωτανὴν ἐπιόσης ὁ πρωνομιούχος κύνων ζευγνύεται εἰς τὸ ἔλκηθρον ὡς καὶ οἱ ζηλότυποι σύνδεσμοι του, ἀλλὰ οὔτος ζευγνύεται ἐπὶ κεφαλῆς πάντων των. Άμα καὶ οἱ λοιποὶ κύνες ζευχθῶσιν, ζητοῦσι γὰρ ἐπιπέτωσι κατ' αὐτοῦ ἕνα τὸν καταφάγωσιν. Οὐτος, δπως διαφύγη τοὺς ὄδοντας αὐτῶν, φεύγει ὡς αστραπή, οἱ δὲ λοιποὶ τὸν καταδιωκουσι, σύροντες ταύτος ρύνων τὸν ὄδοιπόρον, εὐχριστημένον ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, τὸ δὲ ἔλκηθρον μάλις ἐγγίζει τῇ ἐπιφάνειᾳ τῆς κιτνούς. Οὐτως ἐκμεταλλεύονται τὸ πάθος καὶ τὸ ἔντονον τῶν δυστυχῶν τοῦτων ζῶν.

Το μεγαλείτερὸν ὑποστατικὸν τοῦ κόσμου εὑρίσκεται ἐν Texas τῇ Ἀμερικῇ, ἀλλακαν δὲ τέως εἰς τὴν πλοιαρίαν Πριάρδον Κλήρου, ἡγοράσθη ἐσχάτως ὑπὸ μεγάλης τινὸς Εταιρίας τῆς Νέας Υόρκης. Ἡ ἐκτατικὴ τοῦ ἀγαροῦ τεύτου αἰθμάτος εἶναι 800,000 στρεμμάτων γῆς συγκούς καὶ περιτετομημένης, ἐν αὐτῷ δὲ διατρέπονται 200,000 ἱππων καὶ ἄλλων κτηνῶν. Ἡ ἀγοράσασα κύτο τοῦ Εταιρίας ἐπλήρωσε 6,500,000 λιρῶν, ἐλπίζει δὲ νὰ ἔχῃ επιστάμενη 1,500,000 λιρῶν ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν κτηνῶν. Ἐν τῇ γενομένῃ δημιουρασίᾳ τοῦ αἰθμάτος διηγώνεται πολλοὶ κεφαλαιούχοι Γάλλοι, "Ἄγγλοι καὶ Όλλανδοι.

Ο Κ... γράφων πρὸς φίλον του προγκέας, κατὰ τὸ πολὺ ψύχει, ἐπέρχεται τὴν ἐπιστολήν του διὰ τῶν ἐξῆς:

«Διὰ ἐκτείνομαι περισσότερον, γιατί τόσον κρύον τὸ πόδια μου, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κρατήσω πλέον τὴν πέννα.

Ο γυμνασιάρχης εἰσέρχεται εἰς τὴν Δ' τάξιν καὶ ἀποτείνεται πρὸς τοὺς μαθητας: «Ο γείτων τοῦ Γυμνασίου κ. Παύλος παραπονεῖται δὲ ο κάποιος ἀπό σας, ἔχει τὴν κυκοθείαν νὰ πειράζῃ τὴν κόρην του. » Εἴς ἐπιεικεῖς παρασιτῶς τὸ σηνούλι του, ἀλλὰ τὸν προσκαλῶ μετά τοῦ μαθήματος νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γυμνασιάρχειον νὰ ἀπολογήθῃ».

Λήξηντος τοῦ μαθήματος δὲ γυμνασιάρχης βλέπει προσερχόμενους εἰς τὸ γυμναστικήριον κατὰ σειρὰν 5 ἐπει τῶν μαθητῶν του ἵνα ἀπολογήθωσιν....